

Sursa foto: <http://en.wikipedia.org>

Europa, întreagă și liberă

La 9 noiembrie 2009 se împlinesc 20 de ani de la căderea Zidului Berlinului, simbolul unei jumătăți de secol de Război Rece.

Ridicarea Cortinei de Fier și căderea Zidului Berlinului ne vorbesc astăzi despre un episod de intensă prefacere politică din istoria Europei.

Începând cu prima piesă, victoria mișcării *Solidarność* în Polonia, și terminând cu momentul revoluției din România, domino-ul unei lumi marcate de "ideologia opresiunii" se prăbușește în Europa Centrală și de Est. Semnificația episodului privește însă întreaga Europă.

Momentul ridicării Cortinei de Fier este marcat în diverse orașe din întreaga Europă prin manifestări și evenimente culturale. Este timpul să descoperim, să celebrăm și să ne aducem aminte, *1989-2009*:

<http://www.europa1989-2009.eu/celebrate.htm>

Libertatea, 20 de ani mai târziu

În prezent, cetățenii europeni se bucură de libertatea de a călători, lucra și studia pe teritoriul a 27 de țări. Liderii unei Europe unite își continuă eforturile de a consacra Uniunea drept un spațiu al păcii, stabilității, solidarității și prosperității.

Ceea ce îi separa pe europeni în urmă cu 20 de ani, nu mai există. Provocările la care trebuie să răspundă Uniunea astăzi însă, sunt mult mai variate și mai subtile, mergând de la protecționism la religie și până la „teama de celălalt”.

Douăzeci de ani mai târziu, niciun european nu mai are voie să subestimeze valoarea a ceea ce s-a realizat în 1989.

Julia Serafimescu
Analiză și Studii Europene

În acest număr:

Interviu

E.S. SERGIU CELAC - Ambasador, Senior Advisor în cadrul Centrului Național pentru Dezvoltare Durabilă, Fost ministru de externe al României

În cadrul Uniunii Europene se vorbește tot mai mult despre necesitatea întăririi cooperării la Marea Neagră, existând însă critici referitoare la suprapuneri de inițiative sau la lipsa unor rezultate concrete. În viziunea dumneavoastră, care ar fi principalele provocări cu care se confruntă în prezent cooperarea în zona Mării Negre?

Obstacolele în calea unei mai ample dezvoltări a colaborării multilaterale pe plan regional sunt, în primul rând, de natură politică ... [Continuare în pagina 2](#)

Actualitate

Analiza nevoilor de formare în domeniul afacerilor europene la nivelul administrației publice

În luna octombrie anul curent, Serviciul de Formare în Afaceri Europene al Institutului European din România a demarat proiectul unei **analize a nevoilor de formare în domeniul afacerilor europene la nivelul administrației publice din România** ... [Continuare în pagina 3](#)

Analiză/Opinie

Multilingvism și cyberspațiu

„Diversitatea lingvistică este patrimoniul nostru viu cel mai universal” a fost deviza simpozionului internațional despre multilingvism și prezența limbilor în cyberspațiu (29 și 30 septembrie 2009) de la Universitatea Pompeu Fabra din Barcelona ... [Continuare în pagina 4](#)

Eveniment

Regiunea Mării Negre: punte între o Europă extinsă și noua sa vecinătate

[Pentru a citi articolul accesați pagina 5](#)

Uniunea Europeana și Rusia: calea către parteneriat

[Pentru a citi articolul accesați pagina 5](#)

Agenda IER: noiembrie 2009

Conferință IER – ISPRI: Republica Moldova între vecinătatea eternă și integrarea europeană **16 noiembrie**

Conferință IER – Reprezentanța Comisiei Europene în România **19 - 20 noiembrie**

Pentru a consulta întreaga agendă IER accesați pagina 3

E.S. SERGIU CELAC

Ambasador, Senior Advisor în cadrul *Centrului Național pentru Dezvoltare Durabilă*
Fost ministru de externe al României

Uniunea Europeană la Marea Neagră: motoarele sunt pornite, iar rezultatele concrete nu vor întârzia să apară

În cadrul Uniunii Europene se vorbește tot mai mult despre necesitatea întăririi cooperării la Marea Neagră, existând însă critici referitoare la suprapuneri de inițiative sau la lipsa unor rezultate concrete. În viziunea dumneavoastră, care ar fi principalele provocări cu care se confruntă în prezent cooperarea în zona Mării Negre?

Obstacolele în calea unei mai ample dezvoltări a colaborării multilaterale pe plan regional sunt, în primul rând, de natură politică. În zona largită a Mării Negre se concentrează aproape toate focarele de încordare și conflict, active sau latente, existente în Europa. Întreținerea lor deliberată și întârzierea unor soluții echitabile, care să poată fi acceptate de părțile în cauză și sprijinite de comunitatea internațională, diminuează eficacitatea eforturilor reale ce se depun pentru promovarea unui regionalism constructiv.

UE a început să conștientizeze abia în ultimii ani interesele majore și de lungă durată pe care le are în această regiune, dar acum motoarele sunt pornite iar rezultatele concrete nu vor întârzia să apară.

În acest context, ce rol poate juca astăzi Organizația pentru Cooperare Economică la Marea Neagră?

Performanțele efective ale OCEMN au fost până acum destul de modeste. Cred că este nevoie de o reevaluare onestă a ambițiilor sale (și a pretențiilor față de parteneri, inclusiv față de UE) în raport cu propria capacitate de a se angaja politic, de a mobiliza resursele necesare și de a gestiona proiecte de anvergură regională. După ce am lucrat peste patru ani în cadrul acestei organizații, sunt în măsură să știu ce poate și ce nu poate să facă ea în mod realist. Aș recomanda, deci, o atitudine pragmatică față de OCEMN, fără prejudecăți, dar și fără iluzii care nu se sprijină pe fapte.

Cum apreciați relația dintre Sinergia Mării Negre și noua inițiativă europeană, Parteneriatul Estic? Care ar putea fi rolul României în acest context?

Deși s-a creat impresia, după părerea mea falsă, că ar exista o oarecare suprapunere de obiective între cele două inițiative ale UE, ele sunt de fapt complementare. Sinergia Mării Negre urmărește în principal promovarea colaborării multilaterale în format regional, în vreme ce Parteneriatul Estic se concentrează pe dezvoltarea relațiilor bilaterale ale UE cu fiecare dintre țările vizate. În acest fel ambele programe se potențează reciproc. Ca stat membru al UE și, în același timp, actor regional, România și-a asumat responsabilitatea coordonării sectorului de mediu, poate cel mai important din perspectiva preocupărilor actuale pe plan european și mondial. Să nu uităm ca principalul instrument juridic

în materie, Convenția cu privire la prevenirea poluării Mării Negre, a fost semnată la București încă din 1992. Aceasta misiune trebuie tratată cu seriozitate și profesionalism prin concentrarea celor mai bune competențe într-o formulă organizatorică flexibilă și eficientă la nivel național care să poată îndeplini cu succes sarcinile de coordonare a acțiunilor regionale. Se impune, de asemenea, utilizarea optimă a rețelei de contacte pe linie guvernamentală precum și a uriașului potențial de conlucrare existent în sfera academică și în rândul formațiunilor interesate ale societății civile.

Considerați că, în prezent, cadrul instituțional al Politicii europene de vecinătate (PEV) este suficient pentru consolidarea cooperării între statele estice partenere?

Nu cred că ar trebui să ne facem prea multe griji în privința cadrului instituțional. Structurile UE și-au demonstrat pe parcursul multor ani capacitatea de a se adapta destul de repede la noile cerințe ale realității. Pe măsura ce se cristalizează voința politică bazată pe interese clar identificate și sporește volumul de resurse alocate colaborării cu regiunile învecinate cu UE, se vor ajusta dinamic și formulele instituționale. Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona va aduce, fără îndoială, unele clarificări importante cu privire la funcționarea mecanismelor decizionale și raporturile dintre diferitele structuri ale UE, având ca rezultat o mai mare eficiență în aplicarea PEV. Accentul care se pune în prezent pe ameliorarea capacității administrative în țările partenere și pe armonizarea reglementărilor și a procedurilor interne de lucru cu cele ale UE va crea, în timp, o anumită simetrie instituțională care va favoriza și extinderea sferelor de colaborare dintre aceste state. Pentru vecinătatea estică a UE va conta mult și modul în care se vor finaliza negocierile în curs pentru încheierea unui nou aranjament de colaborare între UE și Rusia.

Pe fondul apariției unei noi inițiative europene de cooperare regională și anume Strategia europeană în regiunea Dunării, care considerați că ar fi oportunitățile pentru România?

Dintre toate țările dunărene, România deține tronsonul cel mai mare al fluviului, inclusiv ieșirea la mare. Interesul său față de valorificarea înțeleaptă a potențialului economic, cultural și turistic al bazinului Dunării prin colaborarea statelor riverane este, prin urmare, firesc și legitim. Summitul carpato-danubian de la București din 2001 a confirmat că o asemenea disponibilitate există și din partea celorlalți parteneri. Recenta inițiativa a UE ține seama și de faptul că, prin sistemul de canale Main – Rin, se creează o cale navigabilă trans-europeană de la Marea Nordului la Marea Neagră. Este suficient să amintim doar faptul că volumul transporturilor fluviale pe Rin depășește de 50 de ori pe cel realizat în prezent pe Dunăre. Perspectivele sunt, deci, extrem de promițătoare. Și în acest caz este necesară o abordare conceptuală și practică mult mai complexă decât până acum, implicând contribuții bine coordonate din partea multor instituții și autorități.

Interviu realizat de **Oana Mocanu**

Agenda IER: noiembrie 2009

- Conferință IER – ISPRI:** Republica Moldova între vecinătatea eternă și integrarea europeană
- Conferință IER – Reprezentanța Comisiei Europene în România:** Depășirea crizei economice și financiare. Valorificarea oportunității de a reforma economia mondială
- Conferință IER – Ambasada Republicii Polone:** Consolidarea supravegherii financiare în Europa și importanța sa pentru stabilitatea macroeconomică și a mediului de afaceri
- Curs IER:** Formare generală în afaceri europene
- Curs IER:** Uniunea economică și monetară

16 noiembrie

19 – 20 noiembrie

25 noiembrie

16 – 19 noiembrie

26 – 27 noiembrie

Analiza nevoilor de formare în domeniul afacerilor europene la nivelul administrației publice

În luna octombrie anul curent, Serviciul de Formare în Afaceri Europene al Institutului European din România a demarat proiectul unei **analize a nevoilor de formare în domeniul afacerilor europene la nivelul administrației publice din România**. Analiza nevoilor de formare este unul din principalele instrumente cu ajutorul cărora IER își fundamentează planul activităților de formare pe termen scurt și mediu. Raportul actualei analize va furniza bazele proiectării planului de formare pentru perioada 2010 - 2011, oferta de formare pentru 2010 având prioritate.

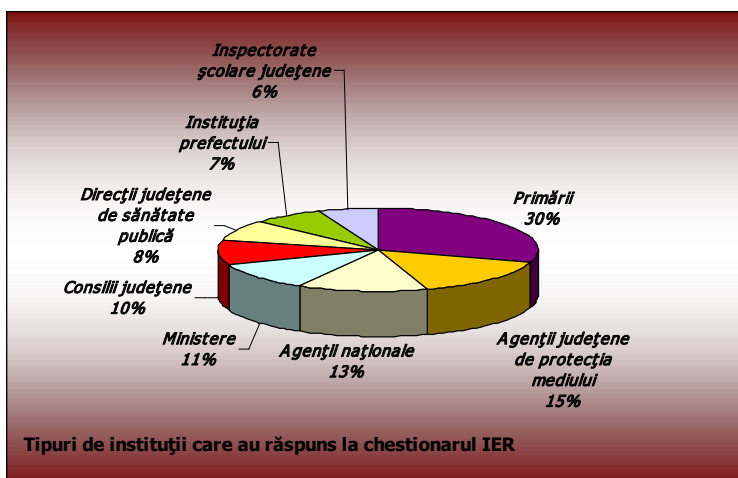
Din punct de vedere metodologic, analiza nevoilor de formare a folosit un chestionar (cu un număr total de 15 puncte) în care au predominat întrebările cu răspuns multiplu, însă a existat și o alternanță cu întrebări deschise. Prin întrebările formulate s-a dorit identificarea ariilor prioritare din domeniul afacerilor europene pentru care administrația publică din România (centrală, locală, inclusiv serviciile deconcentrate) necesită formare. Totodată, s-a verificat vizibilitatea IER în teritoriu și cunoașterea ofertei sale de formare la nivelul instituțiilor publice.

În ceea ce privește costurile, analiza de nevoi a presupus doar utilizarea resurselor umane ale IER iar chestionarul a fost transmis în formă electronică mai multor categorii de instituții publice. Au fost astfel vizate atât ministere, agenții naționale, consilii județene, primării, prefecturi, cât și agențiile județene de protecția mediului, inspectoratele școlare județene și direcțiile de sănătate publică de la nivelul județelor.

Datorită feedbackului îmbucurător primit, termenul de 16 octombrie avansat inițial pentru completarea chestionarelor a fost prelungit cu o săptămână în scopul de a oferi tuturor instituțiilor interesate timpul necesar pentru a răspunde chestionarului IER.

Statistici și concluzii

Chestionarul a fost transmis unui număr total de 280 de organisme ale administrației publice, locale și centrale. Dintre acestea, 130 au răspuns apelului IER. Trebuie remarcat faptul că, în anumite cazuri, care au reprezentat excepția de la regulă, unele instituții au oferit variante multiple ale chestionarelor. Pluralitatea de voci și perspective a fost utilizată în proiectarea raportului de analiză, chiar dacă aparent în detrimentul coerenței și al uniformității raportării.

Considerând numărul total al chestionarelor recepționate, s-a remarcat următoarea distribuție procentuală în funcție de tipul de instituții care au completat chestionarul transmis.

Dintre temele de formare în domeniul afacerilor europene au fost identificate drept esențiale următoarele: cunoștințe generale despre instituțiile europene și procesul decizional 40% dintre respondenți; pentru 30% dintre respondenți au fost importante sistemul normativ al UE și politica de mediu, în timp 13% din cei care

au răspuns s-au arătat interesați de uniunea economică și monetară, iar 11% au manifestat deschidere față de domeniul justiție și afaceri interne.

Printre sugestiile oferite de respondenți cu privire la organizarea de programe de formare pe noi teme, se remarcă: accesarea fondurilor structurale, reformele normative și instituționale introduse de Tratatul de la Lisabona, management strategic, politica energetică a UE, politica externă și de securitate comună.

Diversitatea instituțiilor care au răspuns cererii IER a fost oglindită și în estimările numărului de cursanți care ar putea participa la programele de formare IER în anul 2010. Dacă unele dintre serviciile deconcentrate au observat o legătură slabă cu formarea profesională în domeniul afacerilor europene, instituții ale administrației locale precum primăriile, precum și mai multe ministere și-au exprimat dorința de a crea grupe întregi de cursanți pentru anumite programe din oferta IER, inclusiv colaborarea cu partenerul nostru din Olanda, Institutul European de Administrație Publică.

Mulțumiri și perspective

Serviciul de Formare în Afaceri Europene al IER dorește să mulțumească cu această ocazie pentru disponibilitatea și promptitudinea demonstrate tuturor instituțiilor care au răspuns apelului nostru. Acestea vor primi la sfârșitul lunii noiembrie o sinteză a raportului analizei nevoilor de formare.

Speranța noastră este că oferta de formare pe care IER o va propune administrației publice, dar și altor categorii socio-profesionale în 2010 va corespunde nevoilor acestora.

Vă reamintim cu această ocazie că IER este dispus să organizeze programe de formare la cerere și la nivel local în funcție de doleanțele beneficiarilor și de resursele disponibile.

Alina Arhire

Serviciul de Formare în Afaceri Europene

MULTILINGVISM ȘI CYBERSPAȚIU

„Diversitatea lingvistică este patrimoniul nostru viu cel mai universal” a fost deviza simpozionului internațional despre multilingvism și prezența limbilor în cyberspațiu (29 și 30 septembrie 2009) de la Universitatea Pompeu Fabra din Barcelona, organizat de **Linguamón** – Casa Limbilor, director Antoni Mir și **Maaya** – rețeaua mondială pentru diversitate lingvistică, președinte Adama Samassekou. Din comitetul științific au făcut parte Marcel Diki-Kidiri (Universitatea Québec), Daniel Prado (Uniunea Latină), Yoshiki Mikami (Language Observatory Project) etc. Participanții au oferit astfel un răspuns la faptul că în lume 80% din state se declară monolingve, deși realitatea este de multe ori departe de această omogenitate. În Uniunea Europeană media este de 4,5 limbi vorbite în fiecare stat membru.

Politicile publice, actorii mondiali ai diversității lingvistice, marele public al internetului, problemele aduse de imigrare, resursele necesare, bunele practici pentru gestionarea multilingvismului pe internet au fost temele abordate de cercetătorii din Brazilia, Canada, Japonia, Elveția, din statele ale Uniunii Europene, de reprezentanți ai Uniunii Latine și ai Organizației Internaționale a Francofoniei.

În constelația limbilor, fiecare cuvânt este o stea

Parafrazând un vers dintr-un cântec creștin spaniol (*Tu palabra es una estrella*), deviza UNESCO din 1999: “en la galaxia de las lenguas cada palabra es una estrella” a fost adoptată pentru a sărbători anual la 21 februarie ziua internațională a limbilor materne. Pentru vorbitorii de limba spaniolă, această formulă a fost un leitmotiv pe parcursul simpozionului.

La Barcelona, ca în întreaga Catalonie, multilingvismul este una dintre politicile publice. Astfel, Generalitat de Catalunya, implicată în organizarea evenimentului, are un departament de politică lingvistică, în subordinea căruia funcționează Centrul Catalan de Terminologie, coordonator executiv Jordi Bover i Salvadó. Televiziunea și presa locală au prezentat evenimentul. Grupate în patru conferințe și cinci mese rotunde, comunicările au abordat importanța economică, socială, culturală și umană a limbilor în cyberspațiu; situația statistică și dinamica limbilor în cyberspațiu; evoluția cyberspațiului, dar și alfabetizarea digitală, accesul limbilor lipsite încă de un sistem de scriere la internet, costurile.

Prezența limbilor în cyberspațiu la jumătatea anului 2009 era următoarea: 700 milioane de utilizatori internet în lume, dintre care doar 4% în Africa. Din cele aproximativ 40 000 de limbi vorbite pe planetă, o limbă dispăre la fiecare două luni, și numai 264 sunt limbi de lucru pentru Wikipedia. Din 2008, China are prezența majoritară pe internet. Dacă în 1996 paginile în limba engleză reprezentau 80%, în 2007 numărul lor a coborât la 40%. Numărul de pagini redactate în toate limbile romanice împreună depășește numărul de pagini redactate în engleză (sursă: Daniel Pimienta, FUNREDES).

Internauții: ieri creatori – astăzi preponderent consumatori

Pornind de la această constatare, a fost subliniată necesitatea de a forma în universități creatori de internet, pentru că problema conținutului în relație cu creativitatea este esențială sub toate aspectele (editare digitală, muzică, imagini, dicționare).

Această cerință este însă condiționată atât de costurile tehnice, cât și de problema limbilor nescrise. Dacă limbile cele mai vorbite din lume (pe primul loc se situează chineza mandarină, urmată de spaniolă, engleză, arabă, hindi, bengali etc.) sunt și cele mai prezente în cyberspațiu, alte limbi – majoritatea lor vorbite în Africa – sunt excluse din acest univers. Valorile cyberspațiului (libertate, egalitate, fraternitate) sunt universale, în realitate însă, afirmarea acestora este împiedicată de multitudinea barierelor tehnice, economice, ca și de precara alfabetizare din țările Africii.

Cum măsurăm diversitatea lingvistică în cyberspațiu

Grupul de cercetare lingvistică și cyberspațiu de la Universitatea Politehnică a Cataloniei a comunicat următoarele concluzii:

LIMBI	Concluzii – prezența în cyberspațiu	Observații
europene	Crește utilizarea lor pe internet în Asia, în detrimentul limbilor locale.	<ul style="list-style-type: none"> nu există date statistice pentru e-mail, sms, msn; nu există o analiză a calității lingvistice a textelor.
araba	Se află în creștere constantă.	
africane	Apariții noi pe internet.	
romanice	Crește utilizarea lor în raport cu engleza.	

Alfabetizarea digitală

A fost subliniată urgența alfabetizării digitale. Deși statistic se consemnează că în fiecare an numărul internauților se dublează, totuși 30% dintre aceștia sunt la vârsta maturității. O insatisfacție generală a vorbitorilor a fost aceea că accesul la internet nu este susținut de creație și că producția de pagini raportată la numărul de utilizatori este infimă. Vorbitorii s-au referit și la rețelele de comunicare (de exemplu, Facebook are 226 de milioane membri), care „dacă ar fi putut, ar fi schimbat deja lumea!”. Cu această constatare sceptică, concluzia a fost că deși pare accesibil, cyberspațiul este sofisticat și cere resurse importante (lingvistice, informatice), condiții structurale și umane pentru a oglindi multilingvismul.

Dr. Mariana Bara

Diracția Coordonare Traduceri

Regiunea Mării Negre: punte între o Europă extinsă și noua sa vecinătate

Colaborare OFEZ, IFRI, IER: 15 – 16 octombrie 2009, București

Centrul franco-austriac pentru apropiere în Europa OFEZ, Institutul francez pentru relații internaționale IFRI și Institutul European din România au dedicat conferința unei regiuni aparent periferice, până nu de mult ignorată, dar

care, odată cu aderarea la Uniunea Europeană a României și Bulgariei, concentrează solide interese europene. Dezbaterile s-au concentrat asupra evoluțiilor privind recente inițiative de cooperare în zonă, dacă acestea sunt complementare sau dacă, dimpotrivă, concurează cu inițiative anterioare, precum și asupra evaluării impactului acestor inițiative în ceea ce privește dezvoltarea regiunii Mării Negre.

Conferința a fost deschisă de Excelența Sa domnul **Mats Åberg**, Ambasadorul Suediei în România și s-a bucurat de prezența Excelenței Sale domnul **Henri Paul**, Ambasadorul Republicii franceze în România, care a prezidat secțiunea dedicată identificării principalelor provocări pentru cooperarea în regiune, din perspectivă geopolitică. Totodată, Excelența Sa domnul **Martin Eichinger**, Ambasadorul Austriei în România, a prezidat secțiunea privind aspectele energetice în contextul temei majore a relației mediu – energie.

Aspectele geopolitice, teme privind, mediul, energia, dezvoltarea economică și contextul social în țările din regiune au fost abordate în secțiunile prezidate de către **Xavier Rey**, însărcinat cu afaceri, Ministerul Afacerilor Externe și Europene, Paris), **Gabriela Drăgan**, Director general, Institutul European din România, **Dominic Bruynseels**, Director executiv, Banca Comercială a României/ERSTE, și **Mark Cunningham**, Director adjunct, Black Sea Trust for Regional Cooperation, București. Au susținut comunicări personalități politice, din diplomație, economie, reprezentanți ai administrației și ai ONG-urilor, jurnaliști, cercetători din Austria, Franța, Polonia, Turcia și România.

Cadrul cooperării în zonă există, dar ce fel de bilanț până în prezent?

Sinergia Mării Negre, Parteneriatul Estic, viitoarea Strategie a Dunării reflectă diferite așteptări ale țărilor din zonă și dezvoltă politici diferite, aflate într-o potențială rivalitate.

Cooperarea în rețele regionale a fost prezentată de către Sorina Canea de la Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, în calitate de Autoritate Comună de Management pentru **Programul Operațional Comun al Mării Negre 2007-2013** (Black Sea JOP), care reunește 10 state. Finanțarea de 17 MEUR, prin Instrumentul European de Vecinătate și Parteneriat (**ENPI**), se adresează proiectelor la care participă cel puțin o organizație dintr-un stat membru al UE (Bulgaria, Grecia, România) și o organizație dintr-un stat nemembru (Armenia, Azerbaidjan, Georgia, Moldova, Rusia, Turcia, Ucraina), desfășurate pe o durată cuprinsă între 12 și 24 de luni. Evaluarea proiectelor depuse se va încheia în luna ianuarie 2010, iar în martie vor fi încheiate primele contracte. Candidații care au

depus proiecte sunt administrații locale și regionale, agenții de dezvoltare, ONG-uri etc., urmărind trei priorități: parteneriat pentru dezvoltarea economică și socială bazat pe resurse comune; protecția și conservarea mediului; susținerea rețelilor educaționale pentru a crea un mediu cultural comun în bazinul Mării Negre.

În ceea ce privește Organizația pentru Cooperare Economică la Marea Neagră (OCEM; în engleză BSEC), domnul ambasador Traian Chebelev a subliniat faptul că acesta este un forum de discuții, deși cu o eficiență scăzută. Există perspective de colaborare cu PNUD, dezvoltări ale forumului privind industria de ambalaje și a celui pe tema producției de cereale. O cerință majoră a zonei este crearea infrastructurii de transport, care se poate realiza prin cooperare.

Sinteza completă a evenimentului, în limba engleză, este disponibilă pe site-ul IER la adresa http://www.ier.ro/documente/arhiva_evenimente_2009/Black_Sea_15-16_10_09_sinteza.pdf

Programul, sinteza și comunicările pot fi consultate vizitând www.oefz.at.

Dr. Mariana Bara

Directia Coordonare Traduceri

Uniunea Europeană și Rusia: calea către parteneriat

În cadrul seriei de conferințe „România – Franța: împreună în Europa”, în data de **7 octombrie** a.c., în Aula Bibliotecii Centrale Universitare a avut loc o nouă conferință susținută de domnul **Jean-Louis Bourlanges**, profesor asociat la Institutul de Studii Politice (IEP) și fost membru al Parlamentului European. Conferința a beneficiat de prezența Excelenței sale domnul **Henri Paul**, Ambasadorul Republicii franceze în România și a fost moderată de doamna **Gabriela Drăgan**, director general al Institutului European din România.

Discuțiile au vizat atât schițarea cadrului în care se organizează parteneriatul dintre Rusia și Uniunea Europeană în prezent, cât și trecutul acestor relații, respectiv perioada de până în 1945, perioada Războiului Rece și cea de după 1991.

În jocul european, după cum a arătat domnul Bourlanges, Rusia își face apariția târziu, la finele secolului al 18-lea, având cel mai adesea un rol destabilizator care va lua sfârșit odată cu finele celui de-al doilea război mondial, atunci când amenințarea sovietică va fi folosită drept o garanție a stabilității relațiilor franco-germane. Opinia invitatului despre prăbușirea Uniunii Sovietice a fost aceea că evenimentul a fost gestionat în mod defectuos de către Occident, care nu a reușit să evite umilirea Rusiei datorită unor acțiuni politice unilaterale: gestiunea unilaterală a politicii de forță la nivel global de către Occident, respectiv instituirea unei politici de tip „cordon sanitar” în jurul Rusiei.

În ceea ce privește istoria recentă a relațiilor dintre cei doi actori, discuțiile au pus în lumină faptul că ultimii doi ani au marcat o schimbare a cadrului mai larg al relațiilor dintre Rusia și Occident, ca urmare a unor evenimente precum războiul din Georgia din 2008 și a poziției noi administrații americane care a lansat o campanie de testare a reacțiilor rusești, oferind o serie de concesii în scopul stabilirii unui parteneriat durabil. În acest context, este necesar ca și europenii, la rândul lor, să depună eforturi pentru a putea găsi combinația optimă între moderație și fermitate, atât de necesară în relațiile cu Rusia.

Mihai Sebe

Analiză și Studii Europene

Working Paper no. 23

POLITICA EUROPEANĂ DE VECINĂTATE – NOI INIȚIATIVE. CONTRIBUȚII ALE ROMÂNIEI

Semnalăm apariția unui nou microstudiu în cadrul seriei Working Papers a Institutului European din România, intitulat *Politica Europeană de Vecinătate – Noi Inițiative. Contribuții ale României*, elaborat de Oana Mocanu, coordonator de proiect în cadrul Serviciului de analiză și studii europene al IER.

Autoarea trece în revistă principalele elemente ale politicii europene de vecinătate (PEV), noile inițiative de cooperare a Uniunii Europene cu vecinii săi – Uniunea pentru Mediterana și Parteneriatul Estic, precum și o scurtă evaluare a principalelor contribuții ale României în cadrul PEV și în domeniul cooperării în regiunea Mării Negre.

Extinderea Uniunii Europene spre Centrul și Estul Europei a modificat corespunzător și prioritățile politicii externe a UE. Deplasarea frontierei spre Est a cerut adaptarea cadrului instituțional și a politicilor vizând vecinătatea imediată a UE. În acest context a apărut PEV. Ulterior, urmărirea unor obiective precum consolidarea sau reforma PEV au dus la apariția și promovarea unor noi inițiative precum Uniunea pentru Mediterana, Parteneriatul Estic, proiecte care, alături de Sinergia Mării Negre, accentuează în mod particular componenta regională și multilaterală a politicii de vecinătate, fiind complementare elementelor bilaterale inițiale ale PEV.

România a sprijinit și continuă să susțină obiectivul creării unei zone de stabilitate și securitate în vecinătatea sa estică, având în vedere responsabilitățile sale sporite ce provin din statutul de stat membru aflat la granița estică a Uniunii. Susținător activ al perspectivei europene a Republicii Moldova, precum și al dezvoltării proiectelor de cooperare regională în general, transfrontalieră în special, România a demarat o serie de inițiative în domeniul cooperării la Marea Neagră, majoritatea acestora având printre obiective și construirea/consolidarea unei prezențe active și concrete a Uniunii Europene în regiune.

Ideea complementarității diferitelor inițiative ale Uniunii Europene în zona Mării Negre, îndeosebi între Sinergia Mării Negre și Parteneriatul Estic, constituie un element cheie al apariției și dezvoltării acestor proiecte. Dimensiunea răsăriteană a PEV dobândind o importanță deosebită după apariția Parteneriatului Estic, s-ar putea întrevedea nu doar o suprapunere a politicilor, obiectivelor, instrumentelor enunțate de cele două inițiative, ci și o potențială concurență între cele două, ce poate deriva chiar din aspecte legate de finanțarea proiectelor concrete avute în vedere.

Există riscul ca multitudinea inițiativelor, adesea suprapuse, ce au ca obiect și arie de cuprindere tocmai bazinul Mării Negre să conducă treptat la diluarea atât a interesului și disponibilității statelor membre UE, cât și a substanței și importanței strategice a cooperării practice în regiune, și nu la stimularea acestora, așa cum anticipează toate documentele oficiale și proiectele avute în vedere a fi implementate în cadrul acestor inițiative.

Va fi important de observat în ce măsură toate aceste inițiative se vor dovedi a fi eficiente în termeni practici, îndeosebi în noul cadru instituțional, generos în instrumente și mecanisme de lucru pe care îl oferă PEV.

Redactor - șef: Mădălina Paula Barbu
Redactori: Alina Arhire, Mariana Bara, Iulia Serafimescu
Grafică: Monica Dumitrescu
Versiunea în limba engleză: Loredana Licuța, Mihaela Papa, Diana Popa

* Textele publicate în acest Newsletter exprimă opinia autorilor și nu reprezintă poziția oficială a Institutului European din România.

ISSN 2065 - 457X

Pentru a primi viitoarele numere ale Newsletter-ului IER, vă puteți abona accesând următorul link: www.ier.ro.

Institutul European din România
Bld. Regina Elisabeta nr. 7-9, RO – 030016, București, România
Tel: (+4021) 314 26 96/ 133 / Fax: (+4021) 314 26 66
Contact: newsletter@ier.ro
Web: www.ier.ro